
ÖTÜKEN

DERDİMİZE ÇARE BİR ÇİÇEK

Hikâyeler

Sinan Terzi

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1404
EDEBÎ ESERLER: 732

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-804-2

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
Istiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Ötüken

Kapak Baskısı: Karakış Basım

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika Numarası: 12531 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2019

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

SİNAN TERZİ; 1978 İstanbul doğumlu. Kırk yıllık Gaziosmanpaşalı. Üniversiteyi babasının doğduğu şehirde okudu: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü mezunu. Özel sektörde çalıştı. Evli, iki oğul babası. *Ayarsız*, Şiar, *Ketebe-Piyan*, *Barbar*, *Ihlamur* dergilerinde hikâye ve denemeleri yayınlandı.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ KISIM
FİSEBİLİLLAH

Beyyy!.. 15
Ağrısız Baş 16
Kesecek Bıçak 17
İşçinin Alın Teri Falan Fıstık! 19
Bayramlık Namıdiğer Abi! 21
Aslanın Yüzü 24
Anlıyor Musun? 26
Komşunun Borası 28
Çift Tabancalı Muhtar İsmail Abi 30
İsimsiz Dosya 33
Hıdır Sabırlıdır 36
Karaktersiz Kalekter… 42
Hurdacı 45
Esmerim Biçim Biçim 50
İki Mektup, Tek Hikâye 53
Kaş/Ra'nın Kıymeti 56
Asaf'ın Kedisi 59
Ölme… 62
Hüznün Rengi 67
Çürük Felsefe! 71

İKİNCİ KISIM
TOPAL'IN NUVELLASI

I Topal'ın Kaderi... 77
II Topal'ın Kederi 80
III Topal'ın Seher'i 84
IV Topal'ın Evveli 88
V Topal'ın Çilesi 92
VI Topal'ın Kanaryası 95

VII Topal'ın Duası 99
VIII Topal'ın Geleceği 103
IX Topal'ın Merhabası 106
X Sondan Bir Önce Topal'ın Kalemi 109
Xı Topal'ın Kâğıdı Sona Dair 111

ÜÇÜNCÜ KISIM
PÖSTEKİ SAYDIRAN ÖYKÜLER

Ben Nasıl Öldüm? 115
Kapının Önündeki Çizme 117
Selam Ettim Ortancaya… 119
Demini Almamış Çaylar Çıkmazı 120
İftira/Doğru 122
El Açması Akıllar 124
Kapuere 126
Üç Boyutlu Öykü 128
Uçak da Hıyar 129
Sosyal Medya Dengesizi 130
Toplu Taşım Büyüsü 133
Düşmanlık Meşrebi 135
Çok İmgeli Hikâye 137
Gav-ı Arz'da Dört Öküz Öyküsü 138

Tavas hakikatli bağ imiş.
Gülünü ben derdim.
Gülüme...

Teşekkür...

Sosyal medya hayaller âlemi mi büyülü gerçekçilik mi? Kim neresinden tutarsa fili, orasını tarif ediyor. Elinizde tuttuğunuz kitap o mecra olmasa hiç yazılmayacaktı belki de. Yazdıklarımıza yapılan yorumlar, teşvikler, işi bu noktaya getirdi. İyi mi oldu kötü mü? Zaman gösterecek. İki kapak arasına giren her yazı, yazandan çıkmış, okuyucunun takdirine yahut tekdirine kalmıştır. Hepsi de yazar için baş tacıdır. Ancak benim, öncelikle yıllar sonra bana yazma cesareti veren birkaç isme hususen teşekkür etmem gerek:

Gençliğimin fikir taşı, gediğine koymaktan asla bıkmadığı kılçıklarıyla üstadım Mustafa Everdi'ye;

Çok geç tanıdığıma çok üzgün olduğum, yolumuzu açan, öngörüleriyle ışık tutan, zor günün ilk arayanı hocam Hasan Boynukara'ya;

Yolda yolbaşçım, fikirde fikirdaşım, vefasıyla kalemi elime tutuşturup sadece sanatalemi.net'in değil yazı hayatının kapılarını bana açan ağabeyim Cengizhan Orakçı'ya;

Neslimizin "perdebirûn"u, evvela kardeşim, dostum, sonra editörüm Göktürk Ömer Çakır'a;

Teşvik ve tazyikleriyle kitapsız yazarlık hayatıma son veren cümle kitap ehline;

Babama, anneme, oğullarıma, her daim destekçim, dayanağım, ilhamım eşime şükranlarımı sunuyorum.

BİRİNCİ KISIM
FİSEBİLİLLAH

BEYYY!..

Yaz geceleri İstanbul'da bahçeli ev büyük nimettir, bilen bilir. Hele kuzeye bakıp biraz da yel alıyorsa. Semaverin altı kaynadı kaynayacak. Dün gibi kulağımda fokurtusu. "Kabak çekirdeği Ürgüp" demişti pazarcı.

- Beyyy!

deyiverdi yine dedem. Deliorman ağzına yatkın olan herkes bilir ki bu "Beyyy" beyliğin beyi değil, "Be hey!" nidasının kısa kesilmişi… Kafasını hayıflanır gibi salladı:

- Beyyy! Beyyy! İşkodra memleket!

- Ne oldu dede? İşkodra neresi?

- Çok çabuk geçiyor ömür be çocuğum, çok çabuk. Hasmahalle'de Kocababa'mla Kocapınar'ın başında atları suladığımız dün gibi. Bugün sana da dün olsun hele, anlarsın Hanya'yı da Konya'yı da İşkodra'yı da…

O günün üzerinden otuz sene geçti neredeyse. Dedem yok, bahçe sessiz, İstanbul gayya kuyusu. Radyoda bir Reyhanî türküsü: "Belki derdimize çare bir çiçek…" Memleket, İşkodra memleket!

5 Aralık 2017

AĞRISIZ BAŞ

Baktım bankın kenarına oturmuş, İpsiz'in Cemalettin. Pek konuşmaz ya, "Konuştuğunda ettiği lafları tartacak terazi icat olunmadığından" der dedem. Dirseklerini dizlerine dayamış. Elleriyle başını tutuyor. Sormadan edemedim:

- Hayırdır Cemalettin, başın mı ağrıyor?

Dik dik baktı kaldırıp kafasını. Söyleyip söylememekte kararsız kalmış gibiydi bir an. Sonra terslendi:

- Görmüyor musun? Kaval kemiğim sızlıyor!

- Ne bileyim ben yahu! Niye başını tutuyorsun öyleyse?

- Kaval kemiği sızladığında ağrımayan başın da Allah belasını versin!

Kalktı yürüdü, topallaya topallaya! Öyle ya, baş başsa, sızlar mutlaka…

1 Şubat 2018